

ОСОБЛИВОСТІ ДОБОРУ ІНФОРМАЦІЙНОГО КОНТЕНТУ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ВІДКРИТОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА УНІВЕРСИТЕТУ

*Н. О. Терентьєва, доктор педагогічних наук, професор,
провідний науковий співробітник відділу цифрових
технологій і комп'ютерного забезпечення*

Відкрите освітнє середовище університету це – унікальний комплекс інформаційного контенту, який репрезентує: 1) особисті наукові, методологічні та навчально-методичні здобутки й напрацювання професорсько-викладацького складу відповідного закладу освіти як сучасності, так і попередніх років, 2) навчальні основні й допоміжні матеріали, розміщені на платформах (Moodle, E-Learn та інші) дистанційного навчання, 3) завантажені студентські / аспірантські напрацювання, які засвідчують програмні результати навчання за дистанційною формою, 4) матеріали інституційного репозитарію, 5) матеріали захисту дисертаційних досліджень на сторінках спеціалізованих вчених рад; б) наповнюваність сайту закладу вищої освіти, який відображає чинну інформацію для професорсько-викладацького, студентського, допоміжного складу та абітурієнтів, а також репрезентує заклад на ринку освітніх послуг і праці, дозволяє бути в курсі новин і анонсів заходів, що відбуваються в закладі та установах, з якими цей заклад співпрацює, благодійну та волонтерську діяльність; архіви тощо.

Зауважимо, що саме інформаційний контент та особливості його представлення визначають ступінь привабливості закладу вищої освіти (або іншої установи), а також його місце серед інших закладів-конкурентів регіону / країни. Отже, добір інформаційного контенту є визначальним для просування закладу на маркетинговому ринку освітніх послуг. Акцентуємо увагу на такому складнику, як інституційний репозитарій. Зазвичай він наповнюється за такими напрямками: наукові та навчально-методичні напрацювання професорсько-викладацького складу (дисертації та автореферати, посібники, підручники, монографії, статті у фахових вітчизняних та міжнародних виданнях, включених до наукометричних баз даних та ін.); матеріали конференцій різних рівнів; відео-лекції та презентації тощо; інші матеріали, які засвідчують публікаційну активність професорсько-викладацького складу на вітчизняному та міжнародному рівнях тощо.

Інформаційний контент, на наше переконання, формує своєрідне освітнє середовище закладу, яке вирізняє його з-поміж інших, дозволяє продемонструвати унікальність та реалізувати автономію університету як відкритого джерела перевіреної / верифікованої інформації.

Наголосимо, що частиною інформаційного контенту є навчальні / робочі навчальні програми та силабуси навчальних дисциплін, магістерські та курсові роботи, конспекти лекцій, методичні рекомендації, що, з одного боку полегшує підготовку та реалізацію освітнього процесу, а з іншого – уможлиблює використання наявних матеріалів без належного їх опрацювання та інтерпретацію до цільової аудиторії, або навіть без посилань на автора-

розробника. Отож проблема академічної недоброчесності є прямо корельованою зі все вищим обсягом інформаційного контенту освітнього середовища закладу вищої освіти (і зрозуміло, ставленням конкретної особи до правил застосування інформації). Саме тому частина авторів наукових праць не завжди охоче наповнює інституційний репозитацій та платформи дистанційного навчання, аж до поки не переконається в тому, що матеріал вже набув ознак захищеності авторських прав.

Через це добір інформаційного контенту та особливості його репрезентації є показовим чинником привабливості та коректності діяльності університету, зокрема через створене відкрите освітнє середовище закладу.

Матеріал представляє авторське бачення зазначеної проблематики, тому не потребує посилань на використані джерела інформації.

КОЛЕКЦІЇ ЕЛЕКТРОННИХ ОСВІТНІХ РЕСУРСІВ ЯК СКЛАДНИК ІНФОРМАЦІЙНОГО КОМФОРТУ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

А. Г. Гуралюк, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу цифрових технологій і комп'ютерного забезпечення

Вітчизняний науковець Л. Амлінський, розглядаючи бібліотечний комфорт, вводить поняття інтелектуально-інформаційного комфорту, під яким він розуміє стан інтелектуальної задоволеності, що виникає унаслідок необхідної і достатньої зручності доступу до інформації людини у процесі її інформаційної діяльності. Науковець відзначає, що сприйняття людиною рівня інтелектуально-інформаційного комфорту є індивідуальним, проте воно залежить від рівня соціального розвитку суспільства [1]. Розглянемо взаємозв'язок інформаційного комфорту та освітнього середовища.

В активі фахівців чимало визначень і тлумачень поняття «освітнє середовище». Автором одного із найзагальніших трактувань є О. Савченко: «сукупність умов і впливів, які створюють основу для навчання, виховання, розвитку учнів». Саме так називає освітнє середовище сучасний український дидакт [2, с. 493]. Погоджуючись з О. Топузовим, відзначимо, що нині, система освіти, як і навчальні заклади, функціонує в інформаційному просторі сучасного суспільства, що розвивається багатовекторно і характеризується незчисленною множиною створених природою та людиною об'єктів і відношень між ними. Сьогодні у інформаційному суспільстві середовище системи освіти є інформаційно-освітнім за домінантним субстратом (інформацією), що лежить в основі цих феноменів [4].

Очевидно, що побудова освітнього (освітньо-інформаційного середовища) не є самоціллю. Розбудова освітнього середовища має сенс лише у зв'язку із підвищенням ефективності пізнавальної діяльності. Активізація ж пізнавальної діяльності може відбуватися за умови створення певної інформаційної насиченості та інформаційного комфорту, що забезпечують інтелектуальні комунікації, самовираження особистості, можливість широкого